

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010028
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7619010028.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. októbra 2022, v trestnej veci proti obžalovanej E. P. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11. 4. 2022 sp. zn. 5T/7/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v r a c i a vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 11. 4. 2022 sp. zn. 5T/7/2019 uznal obžalovanú E. P. vinnou pre skutky právne kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa mala dopustiť tak, že

v období od mesiaca január 2006 do mesiaca júl 2016 v Levoči, okres Levoča, na ulici Q. č. XXXX/X, v sídle podnikateľských subjektov, a to obchodnej spoločnosti X., s. r. o. D., G.: XX XXX XXX (ďalej len "X.") a samostatne zárobkovo činnou osobou vystupujúcej pod obchodným menom G.. U. Q.- J. X., G.: XX XXX XXX (ďalej len "J. X.") a inde ako osoba zodpovedná v X.-e za mzdové účtovníctvo, evidenciu a úhrady faktúr a prípravu podkladov pre externú účtovnú spoločnosť, v J. X. za kompletne vedenie jednoduchého účtovníctva, bez hmotnej zodpovednosti, po tom, čo jej osoba konajúca za oba podnikateľské subjekty, G.. U. Q., poskytol prihlasovacie údaje do internetbankingu oboch podnikateľských subjektov za účelom úhrady dodávateľských faktúr a miezd zamestnancov, využijúc dôveru G.. U. Q., tomuto deklarovala, že realizuje oprávnené úhrady, čo však nebola pravda, pretože po prihlásení sa do internetbankingu oboch podnikateľských subjektov nezačala za účelom úhrady finančných prostriedkov čísla účtov oprávnených subjektov, teda dodávateľov a zamestnancov, ale čísla svojich osobných bankových účtov ako aj bankových účtov svojich rodinných príslušníkov, kde po tom, ako boli G.. U. Q. zaslané SMS správy s autorizačnými kódmi, požadoval od nej uviesť dôvody konkrétnej platby, kde mu obvinená uvádzala nepravdivé dôvody, že ide o úhrady dodávateľských faktúr, resp. miezd zamestnancov, pričom G.. U. Q. obvinenej poskytol autorizačné kódy v domnení, že obvinená realizuje úhrady, ktoré mu deklarovala, čo však nebola pravda, pretože finančné prostriedky prevádzala nasledovne:

1/ z bankových účtov podnikateľského subjektu vystupujúceho pod obchodným menom G.. U. Q. - J. X.:
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, J. W. I. H. and X., a.s. pobočka zahraničnej banky
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q.1a/ na svoje osobné bankové účty:
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, X. X. a. s.
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q. R. W. a. s.

č. X XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, J. W. I. H. and X., a.s., pobočka zahraničnej bank (bývalé č. ú. F. XXXXXXXX/XXXXX),

i/ za rok 2006 v mesiaci január sumu vo výške 2.956,-SKK, v mesiaci február sumu vo výške 5.912,-SKK, v mesiaci marec sumu vo výške 2.956,-SKK, v mesiaci máj sumu vo výške 2.956,-SKK, v mesiaci jún sumu vo výške 5.912,-SKK, v mesiaci august sumu vo výške 2.956,-SKK, v mesiaci september sumu vo výške 2.956,-SKK, v mesiaci október sumu vo výške 5.912,-SKK, v mesiaci november sumu vo výške 15.758,-SKK, v mesiaci december sumu vo výške 5.912,-SKK, celkovo za rok 2006 vo výške 54.186,-SKK (1.798,65 €), z toho neoprávnene len vo výške 719,13 €, pretože v roku 2006 jej prináležal nárok na výplatu mzdy spolu vo výške 32.521,50 SKK (1.079,52 €),

ii/ za rok 2007 v mesiaci január sumu vo výške 24.428,50,-SKK, v mesiaci február sumu vo výške 8.426,50 SKK, v mesiaci marec sumu vo výške 19.048,50 SKK, v mesiaci apríl sumu vo výške 2.956,00 SKK, v mesiaci máj sumu vo výške 25.186,50 SKK, v mesiaci jún sumu vo výške 26.314,-SKK, v mesiaci júl sumu vo výške 12.740,-SKK, v mesiaci august sumu vo výške 27.304,-SKK, v mesiaci september sumu vo výške 17.690,-SKK, v mesiaci október sumu vo výške 28.678,-SKK, v mesiaci november sumu vo výške 6.912,-SKK, v mesiaci december sumu vo výške 12.589,50 SKK, celkovo za rok 2007 vo výške 212.273,50 SKK (7.046,19 €), z toho neoprávnene len vo výške 5.868,54 €, pretože v roku 2007 - jej prináležal nárok na výplatu mzdy spolu vo výške 35.478,-SKK (1.177,65 €),

iii/ za rok 2008 v mesiaci január sumu vo výške 24.616,-SKK, v mesiaci február sumu vo výške 15.688,-SKK, v mesiaci marec sumu vo výške 26.657,-SKK, v mesiaci apríl sumu vo výške 20.241,-SKK, v mesiaci máj sumu vo výške 19.955,-SKK, v mesiaci jún sumu vo výške 25.986,-SKK, v mesiaci júl sumu vo výške 35.209,-SKK, v mesiaci august sumu vo výške 35.261,-SKK, v mesiaci september sumu vo výške 23.941,-SKK, v mesiaci október sumu vo výške 39.053,50 SKK, v mesiaci november sumu vo výške 17.190,-SKK, v mesiaci december sumu vo výške 23.072,-SKK, celkovo za rok 2008 vo výške 306.869,50 SKK (10.186,20 €)

iv/ za rok 2009 v mesiaci január sumu vo výške 892,66 €, v mesiaci február sumu vo výške 838,28 €, v mesiaci marec sumu vo výške 784,38 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 178,20 €, v mesiaci máj sumu vo výške 356,40 €, v mesiaci jún sumu vo výške 356,44 €, v mesiaci júl sumu vo výške 356,40 €, v mesiaci august sumu vo výške 1.240,60 €, v mesiaci september sumu vo výške 712,09 €, v mesiaci október sumu vo výške 365,55 €, v mesiaci november sumu vo výške 881,68 €, v mesiaci december sumu vo výške 1.537,92 €, celkovo za rok 2009 vo výške 8500,60 €, z toho neoprávnene len vo výške 7.040,81 €, pretože za mesiace 05-12/2009 jej prináležal nárok na výplatu mzdy spolu vo výške 1.459,79 €,

v/ za rok 2010 v mesiaci január sumu vo výške 863,77 €, v mesiaci február sumu vo výške 726,43 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 799,38 €, v mesiaci máj sumu vo výške 259,85 €, v mesiaci jún sumu vo výške 183,-€, v mesiaci júl sumu vo výške 183,- €, v mesiaci august sumu vo výške 143,-€, v mesiaci september sumu vo výške 644,- €, v mesiaci október sumu vo výške 396,40 €, v mesiaci november sumu vo výške 380,79 €, v mesiaci december sumu vo výške 329,89 €, celkovo za rok 2010 vo výške 4.909,51 €

vi/ za rok 2011 v mesiaci január sumu vo výške 353,42 €, v mesiaci február sumu vo výške 439,40 €, v mesiaci marec sumu vo výške 53,50 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 433,33 €, v mesiaci máj sumu vo výške 37,35 €, v mesiaci jún sumu vo výške 198,73 €, v mesiaci júl sumu vo výške 93,40 €, v mesiaci august sumu vo výške 383,58 €, v mesiaci september sumu vo výške 440,89 €, v mesiaci október sumu vo výške 385,61 €, v mesiaci november sumu vo výške 143,55 €, v mesiaci december sumu vo výške 250,17 €, celkovo za rok 2011 vo výške 3.212,93 €,

vii/ za rok 2012 v mesiaci január sumu vo výške 259,68 €, v mesiaci február sumu vo výške 149,75 €, v mesiaci marec sumu vo výške 328,75 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 588,91 €, v mesiaci máj sumu vo výške 377,41 €, v mesiaci jún sumu vo výške 793,33 €, v mesiaci júl sumu vo výške 464,00 €, v mesiaci august sumu vo výške 747,73 €, v mesiaci september sumu vo výške 397,45 €, v mesiaci október sumu vo výške 947,02 €, v mesiaci november sumu vo výške 1 464,08 €, v mesiaci december sumu vo výške 1 189,79 €, celkovo za rok 2012 vo výške 7.707,90 €,

viii/ za rok 2013 v mesiaci január sumu vo výške 608,72 €, v mesiaci február sumu vo výške 427,90 €, v mesiaci marec sumu vo výške 814,54 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 244,62 €, v mesiaci máj sumu vo výške 414,18 €, v mesiaci jún sumu vo výške 777,69 €, v mesiaci júl sumu vo výške 843,23 €, v mesiaci august sumu vo výške 930,26 €, v mesiaci september sumu vo výške 744,48 €, v mesiaci október sumu vo výške 624,18 €, v mesiaci november sumu vo výške 552,96 €, v mesiaci december sumu vo výške 332,19 €, celkovo za rok 2013 vo výške 7.314,85 €,

ix/ za rok 2014 v mesiaci január sumu vo výške 644,66 €, v mesiaci marec sumu vo výške 355,23 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 683,28 €, v mesiaci máj sumu vo výške 504,18 €, v mesiaci jún sumu vo výške 934,10 €, v mesiaci júl sumu vo výške 521,07 €, v mesiaci august sumu vo výške 431,31 €, v mesiaci september sumu vo výške 246,95 €, v mesiaci október sumu vo výške 528,22 €, v mesiaci november sumu vo výške 235,12 €, v mesiaci december sumu vo výške 741,68 €, celkovo za rok 2014 vo výške 5.825,80 €,

x/ za rok 2015 v mesiaci január sumu vo výške 451,58 €, v mesiaci február sumu vo výške 496,96 €, v mesiaci marec sumu vo výške 466,79 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 616,06 €, v mesiaci máj sumu vo výške 749,14 €, v mesiaci jún sumu vo výške 567,27 €, v mesiaci júl sumu vo výške 792,64 €, v mesiaci august sumu vo výške 198,- €, v mesiaci september sumu vo výške 432,67 €, v mesiaci október sumu vo výške 198,- €, v mesiaci november sumu vo výške 198,- €, v mesiaci december sumu vo výške 519,74 €, celkovo za rok 2015 vo výške 5.686,85 €, z toho neoprávnene len vo výške 3.310,85 €, pretože v roku 2015 jej prináležal nárok na výplatu mzdy spolu vo výške 1.459,79 €,

xi) za rok 2016 v mesiaci január 2007 sumu vo výške 524,92 €, v mesiaci február 2007 sumu vo výške 916,81 €, v mesiaci marec 2007 sumu vo výške 387,73 €, v mesiaci apríl 2007 sumu vo výške 1.298,24 €, v mesiaci máj 2007 sumu vo výške 643,56 €, v mesiaci jún 2007 sumu vo výške 150,- €, celkovo za rok 2016 vo výške 3.921,26 €, z toho neoprávnene len vo výške 2.631,26 €, pretože za mesiace 01-07/2016 jej prináležal nárok na výplatu mzdy spolu vo výške 1.290,- €, čo spolu za obdobie rokov 2006 až 2016 predstavuje sumu 58.727,88 €,

1b/ na bankový účet svojho syna X. P. ml.:
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q. R. W., a. s .

v mesiaci september 2009 sumu vo výške 228,-€, v mesiaci december 2010 sumu vo výške 254,50 €, v mesiaci marec 2011 sumu vo výške 187,90 €, v mesiaci máj 2011 sumu vo výške 202,60 €, v mesiaci september 2011 sumu vo výške 286,30 €, v mesiaci júl 2012 sumu vo výške 538,80 €, v mesiaci september 2012 sumu vo výške 260,50 €, v mesiaci október 2012 sumu vo výške 397,32 €, v mesiaci september 2013 sumu vo výške 288,30,-€, v mesiaci február 2014 sumu vo výške 300,- €, v mesiaci jún 2014 sumu vo výške 309,- €, v mesiaci august 2014 sumu vo výške 258,40 €, v mesiaci máj 2015 sumu vo výške 210,53 €, v mesiaci jún 2015 sumu vo výške 538,66 €, v mesiaci december 2015 sumu vo výške 832,40 €,

čo spolu za uvedené obdobie predstavuje sumu 5.351,61 €,

1c/ na bankové účty svojho manžela X. P. st.:
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q. R. banka
č. X.. XXXX XXXX XXXX XXXX, J.h H., a.s., pobočka zahraničnej banky

v mesiaci február 2011 sumu vo výške 174,97 €, v mesiaci marec 2011 sumu vo výške 160,45 €, v mesiaci apríl 2011 sumu vo výške 223,63 €, v mesiaci december 2012 sumu vo výške 366,80 €, v mesiaci marec 2013 sumu vo výške 183,40 €, v mesiaci jún 2013 sumu vo výške 120,18 €, v mesiaci júl 2013 sumu vo výške 198,00 €, v mesiaci september 2013 sumu vo výške 471,50 €, v mesiaci marec 2015 sumu vo výške 298,04 €, v mesiaci jún 2015 sumu vo výške 195,07 €, v mesiaci november 2015 sumu vo výške 399,24 €, v mesiaci december 2015 sumu vo výške 351,37 €, v mesiaci február 2016 sumu vo výške 274,64 €, v mesiaci marec 2016 sumu vo výške 188,02 €, v mesiaci apríl 2016 sumu vo výške 175,94 €, v mesiaci máj 2016 sumu vo výške 86,00 €,

čo spolu za uvedené obdobie predstavuje sumu 3.867,25 €;

teda celkovo za obdobie rokov 2006 až 2016 z bankových účtov podnikateľského subjektu vystupujúceho pod obchodným menom G.. U. Q. - J. X. neoprávnene previedla sumu spolu vo výške 67.946,74 €,

2/ z bankových účtov obchodnej spoločnosti X. s. r. o. D.:

č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, J. W. I. H. and X., a.s., pobočka zahraničnej banky

č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q. R. W., a. s.

č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, X. X., a. s.

č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, G., a. s. (od 1.7.2009 zlúčenie s I.. E. W., a. s.)

2a/ na svoje osobné bankové účty:

č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, X. X., a. s.

č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q. R. W. a. s.

č. X J. W. I. H. and X., a.s., pobočka zahraničnej banky (bývalé č.ú. F. XXXXXXXX/XXXX),

i/ za rok 2006, a to v období od 01/2006 do 12/2006 celková suma vo výške 1.198,11 SKK (39,77 €)

ii/ za rok 2007 v mesiaci január sumu vo výške 1.606,-SKK, v mesiaci február sumu vo výške 3.243,-SKK, v mesiaci marec sumu vo výške 356,-SKK, v mesiaci apríl sumu vo výške 224,-SKK, v mesiaci máj sumu vo výške 5.083,50 SKK, v mesiaci jún sumu vo výške 3.695,-SKK, v mesiaci júl sumu vo výške 1.937,-SKK, v mesiaci august sumu vo výške 4.857,-SKK, v mesiaci september sumu vo výške 19.183,30 SKK, v mesiaci október sumu vo výške 8.277,-SKK, v mesiaci november sumu vo výške 25.839,-SKK, v mesiaci december sumu vo výške 5.228,-SKK, celkovo za rok 2007 vo výške 79.528,80 SKK (2.639,87 €)

iii/ za rok 2008 v mesiaci január sumu vo výške 17.724,-SKK, v mesiaci február sumu vo výške 15.856,-SKK, v mesiaci marec sumu vo výške 21.218,-SKK, v mesiaci apríl sumu vo výške 37.892,-SKK, v mesiaci máj sumu vo výške 19.145,-SKK, v mesiaci jún sumu vo výške 21.379,-SKK, v mesiaci júl sumu vo výške 20.743,-SKK, v mesiaci august sumu vo výške 18.255,-SKK, v mesiaci september sumu vo výške 26.729,-SKK, v mesiaci október sumu vo výške 25.678,-SKK, v mesiaci november sumu vo výške 23.243,-SKK, v mesiaci december sumu vo výške 36.567,-SKK, celkovo za rok 2008, vo výške 284.429,-SKK (9.441 ,31 €),

iv/ za rok 2009 v mesiaci január sumu vo výške 1.029,42 €, v mesiaci február sumu vo výške 472,13 €, v mesiaci marec sumu vo výške 1.389,31 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 908,47 €, v mesiaci máj sumu vo výške 1.448,19 €, v mesiaci jún sumu vo výške 1.527,52 €, v mesiaci júl sumu vo výške 1.389,46 €, v mesiaci august sumu vo výške 1.781 ,50 €, v mesiaci september sumu vo výške 440,98 €, v mesiaci október sumu vo výške 435,42 €, v mesiaci november sumu vo výške 405,99 €, v mesiaci december sumu vo výške 506,71 €, celkovo za rok 2009 vo výške 11.735,10 €,

v/ za rok 2010 v mesiaci január sumu vo výške 344,18 €, v mesiaci február sumu vo výške 538,83 €, v mesiaci marec sumu vo výške 1.437,99 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 864,32 €, v mesiaci máj sumu vo výške 535,53 €, v mesiaci jún sumu vo výške 1.221 ,44 €, v mesiaci júl sumu vo výške 1.187,40 €, v mesiaci august sumu vo výške 481,85 €, v mesiaci september sumu vo výške 811,52 €, v mesiaci október sumu vo výške 607,71 €, v mesiaci november sumu vo výške 648,80 €, v mesiaci december sumu vo výške 180,84 €, celkovo za rok 2010 vo výške 8.860,41 €,

vi/ za rok 2011 v mesiaci január sumu vo výške 584,62 €, v mesiaci február sumu vo výške 920,91 €, v mesiaci marec sumu vo výške 839,04 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 945,63 €, v mesiaci máj sumu vo výške 1.281,14 €, v mesiaci jún sumu vo výške 1.063,66 €, v mesiaci júl sumu vo výške 897,65 €, v mesiaci august sumu vo výške 755,85 €, v mesiaci september sumu vo výške 2.033,04 €, v mesiaci október sumu vo výške 930,45 €, v mesiaci november sumu vo výške 879,93 €, v mesiaci december sumu vo výške 1.061,74 €, celkovo za rok 2011 vo výške 12.193,66 €

vii/ za rok 2012 v mesiaci január sumu vo výške 547,20 €, v mesiaci február sumu vo výške 318,16 €, v mesiaci marec sumu vo výške 656,64 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 949,38 €, v mesiaci máj sumu vo výške 1.012,82 €, v mesiaci jún sumu vo výške 1.413,90 €, v mesiaci júl sumu vo výške 1.194,51 €, v mesiaci august sumu vo výške 631,70 €, v mesiaci september sumu vo výške 1.578,71 €, v mesiaci

október sumu vo výške 1.013,35 €, v mesiaci november sumu vo výške 1.003,71 €, v mesiaci december sumu vo výške 855,02 €, celkovo za rok 2012 vo výške 11.175,10 €

viii/ za rok 2013 v mesiaci január sumu vo výške 1.047,31 €, v mesiaci február sumu vo výške 595,60 €, v mesiaci marec sumu vo výške 1.381,86 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 295,19 €, v mesiaci máj sumu vo výške 1.871,56 €, v mesiaci jún sumu vo výške 2.127,89 €, v mesiaci júl sumu vo výške 2.017,60 €, v mesiaci august sumu vo výške 1.294,39 €, v mesiaci september sumu vo výške 744,68 €, v mesiaci október sumu vo výške 728,90 €, v mesiaci november sumu vo výške 521,75 €, v mesiaci december sumu vo výške 791,82 €, celkovo za rok 2013 vo výške 13.418,55 €

ix/ za rok 2014 v mesiaci január sumu vo výške 514,84 €, v mesiaci február sumu vo výške 892,08 €, v mesiaci marec sumu vo výške 1.456,52 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 460,75 €, v mesiaci máj sumu vo výške 422,45 €, v mesiaci jún sumu vo výške 973,15 €, v mesiaci júl sumu vo výške 478,61 €, v mesiaci august sumu vo výške 1.825,53 €, v mesiaci september sumu vo výške 1.387,97 €, v mesiaci október sumu vo výške 879,02 €, v mesiaci november sumu vo výške 1.362,37 €, v mesiaci december sumu vo výške 1.479,96 €, celkovo za rok 2014 vo výške 12.133,25 €

x/ za rok 2015 v mesiaci január sumu vo výške 552,47 €, v mesiaci február sumu vo výške 664,81 €, v mesiaci máj sumu vo výške 240,09 €, v mesiaci jún sumu vo výške 153,48 €, v mesiaci júl sumu vo výške 720,98 €, v mesiaci august sumu vo výške 154,89 €, v mesiaci september sumu vo výške 747,16,- €, v mesiaci október sumu vo výške 231,41 €, v mesiaci november sumu vo výške 127,79 €, v mesiaci december sumu vo výške 680,38 €, celkovo za rok 2015 vo výške 4.273,46 €

xi/ za rok 2016 v mesiaci január sumu vo výške 1.044,52 €, v mesiaci február sumu vo výške 341,62 €, v mesiaci marec sumu vo výške 1.288,84 €, v mesiaci apríl sumu vo výške 85,27 €, v mesiaci máj sumu vo výške 716,80 €, v mesiaci júl sumu vo výške 564,88 €, celkovo za rok 2016 vo výške 4.041,93 €, čo spolu za obdobie rokov 2006 až 2016 predstavuje sumu 89.952,41 €

2b/ na bankový účet svojho syna X. P. ml.:
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q. R. W., a. s.

v mesiaci november 2010 sumu vo výške 219,60 €, v mesiaci december 2010 sumu vo výške 257,-€, v mesiaci január 2011 sumu vo výške 298,-€, v mesiaci február 2011 sumu vo výške 113,57 €, v mesiaci marec 2011 sumu vo výške 179,60 €, v mesiaci august 2011 sumu vo výške 171,37 €, v mesiaci október 2011 sumu vo výške 161,96 €, v mesiaci november 2011 sumu vo výške 295,45 €, v mesiaci december 2011 sumu vo výške 661,42 €, v mesiaci január 2012 sumu vo výške 532,81 €, v mesiaci február 2012 sumu vo výške 425,76 €, v mesiaci marec 2012 sumu vo výške 185,25 €, v mesiaci máj 2012 sumu vo výške 190,20 €, v mesiaci august 2012 sumu vo výške 268,24 €, v mesiaci január 2013 sumu vo výške 258,45 €, v mesiaci marec 2013 sumu vo výške 285,90 €, v mesiaci september 2013 sumu vo výške 398,03 €, v mesiaci december 2013 sumu vo výške 227,-€, v mesiaci február 2014 sumu vo výške 175,73 €, čo spolu za uvedené obdobie predstavuje sumu 5.305,34 €

2c/ na bankové účty svojho manžela X. P. st.:
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Q. R. W. a. s.
č. X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, J. W. I. H. and X., a.s., pobočka zahraničnej banky

v mesiaci január XXXX sumu vo výške 165,97 €, v mesiaci marec 2010 sumu vo výške 188,48 €, v mesiaci august 2010 sumu vo výške 320,25 €, v mesiaci október 2010 sumu vo výške 474,49€, v mesiaci december 2012 sumu vo výške 422,33 €, v mesiaci január 2013 sumu vo výške 432,50 €, v mesiaci február 2013 sumu vo výške 503,75 €, v mesiaci jún 2013 sumu vo výške 452,85 €, v mesiaci júl 2013 sumu vo výške 359,86 €, v mesiaci august 2013 sumu vo výške 536,02 €, v mesiaci september 2013 sumu vo výške 276,10 €, v mesiaci október 2013 sumu vo výške 1.022,29 €, v mesiaci november 2013 sumu vo výške 997,01 €, v mesiaci december 2013 sumu vo výške 244,70 €, v mesiaci január 2014 sumu vo výške 466,40 €, v mesiaci február 2014 sumu vo výške 806,97 €, v mesiaci marec 2014 sumu vo výške 234,97 €, v mesiaci máj 2014 sumu vo výške 270,00 €, v mesiaci jún 2014 sumu vo výške 275,18 €, v mesiaci september 2014 sumu vo výške 466,48 €, v mesiaci október 2014 sumu vo výške 844,34 €, v mesiaci november 2014 sumu vo výške 282,40 €, v mesiaci marec 2015 sumu vo výške

546,81 €, v mesiaci apríl 2015 sumu vo výške 537,81 €, v mesiaci jún 2015 sumu vo výške 297,00 €, v mesiaci august 2015 sumu vo výške 541,40 €, v mesiaci október 2015 sumu vo výške 905,55 €, v mesiaci november 2015 sumu vo výške 350,00 €, v mesiaci január 2016 sumu vo výške 660,- €, v mesiaci február 2016 sumu vo výške 574,51 €,

čo spolu za uvedené obdobie predstavuje sumu 14.456,42 €,

teda celkovo za obdobie rokov 2006 až 2016 z bankových účtov obchodnej spoločnosti X., s. r. o. D. neoprávnene previedla sumu spolu vo výške 109.714,17 €,

čím takto celkovo spôsobila škodu pre obidva podnikateľské subjekty spolu vo výške 177.660,91 €, spočívajúcu v sume neoprávnene prevedených finančných prostriedkov na jej bankové účty a bankové účty svojich rodinných príslušníkov.

Súd jej za to uložil podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zákona ju súd na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona a § 78 ods. 1 Tr. zákona jej ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť dedičom po nebohom poškodenom G.. U. Q., poškodenej spoločnosti X., spol. s r.o., Q. XXXX/X, D., G.: XX XXX 247 škodu vo výške 104.945,37 € a dedičom po nebohom poškodenom G.Y. Q., poškodenej J. X., Q. XXXX/X, D., G.: XX XXX XXX, škodu vo výške 65.353,14 €.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor a obžalovaná.

Odvolanie prokurátora

V písomnom odôvodnení svojho odvolania prokurátor nesúhlasí s aplikovaním § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože súd použitie tohto zákonného ustanovenia nedostatočne zdôvodnil, resp. zdôvodnil takými okolnosťami, ktoré nie sú spôsobilé pre použitie § 39 ods. 1 Tr. zák.. Následne prokurátor vo svojom odvolaní vysvetľuje význam pojmov „okolností prípadu“ a „pomery páchatel'a“, ako aj ďalšie podmienky aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák..

Ďalej poukazuje na skutočnosť, že v posudzovanej veci ide o skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin s najvyššou trestnou sadzbou, ktorý bol páchaný po dlhú dobu 10 rokov, sofistickove a s celkovou spôsobenou škodou 177.714,91 €. Výška škody sa neblíži k sume 133.000,- €, ktorá je hranicou medzi odsekom 4 a odsekom 3 žalovaného trestného činu, ale zjavne prevyšuje túto hranicu. Obžalovaná sa k spáchaniu skutku na súde priznala len v minimálnej časti, svoje konanie neofutovala ani v náznaku a poškodeným subjektom doposiaľ uhradila iba minimálnu časť škody - 2.593,60 €. Sofistikovaný charakter spáchania skutku, ako aj jeho vysoká závažnosť preto nemôžu byť, podľa názoru prokurátora, okolnosťami prípadu spôsobilými vysloviť záver o opodstatnenosti použitia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Čo sa týka hodnotenia rodinných a majetkových pomerov obžalovanej v čase rozhodovania o treste, neboli zistené také závažné a podstatné pomery, aby boli dôvodom pre zákonné použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. Súd ich v rozsudku ani nijako bližšie nezdôvodnil. Nepoukázal na majetkové pomery obžalovanej, ani na jej prípadnú chorobu, resp. potrebu starostlivosti o člena rodiny. Obžalovaná pracuje v zahraničí, preto je zrejmé, že sa nemusela osobne starať o nikoho z rodiny. Zlá finančná situácia obžalovanej a jej kladné charakteristiky nemôžu byť dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Rovnako tak nemožnosť poškodeného vypovedať pred súdom, keďže v priebehu konania zomrel, a preto bola procesne účinným spôsobom prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, a tiež dĺžka doby, po ktorú obžalovaná pracovala u poškodeného, nie sú zákonne konformným dôvodom na mimoriadne zníženie trestu.

Podľa názoru prokurátor boli splnené podmienky aj pre uloženie trestu prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 1 Tr. zák., a to najmä vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj pomery páchatela, hoci si je vedomý, že nejde o obligatórnu povinnosť, ale iba možnosť takto postupovať.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca. Z obsahu vyjadrenia vyplýva, že s argumentáciou prokurátora v časti týkajúcej sa návrhu na uloženie trestu prepadnutia majetku sa nestotožňuje. Uvedený návrh považuje za subjektívny a neodzrkadľujúci celkové okolnosti prípadu. Uloženie trestu prepadnutia majetku povedie k nemožnosti uspokojenia nároku poškodeného na náhradu škody. Poukázal na účel trestu prepadnutia majetku, ktorý nesleduje uspokojenie nároku poškodeného, ale iné ciele, ktoré naopak jeho šance na uspokojenie znižujú.

Pozornosť súdu upriamil aj na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. a odbornú literatúru, podľa ktorej spravodlivým trestom bude taký trest, ktorým sa umožní nahradiť škodu v plnom rozsahu. V tejto súvislosti citoval ustanovenia Trestného zákona, ktoré zakotvujú nemožnosť uloženia peňažného trestu, trestu prepadnutia majetku resp. aj zhabania vecí v prípadoch, ak by sa tým zmarila možnosť nahradenia škody spôsobenej trestným činom.

Na základe uvedenej argumentácie považuje návrh prokurátora v časti navrhujúcej uloženie trestu prepadnutia majetku za nesprávny a nerešpektujúci práva a postavenie poškodeného. S odvolaním sa na názory autorít v oblasti právnej teórie a praxe vyslovuje názor, že nárok na náhradu škody poškodeného má mať prednosť pred nárokmi štátu a preto navrhuje, aby odvolanie prokurátora bolo v tejto časti zamietnuté ako nedôvodné.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu U.. O., v ktorom uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania prokurátora, považuje ho za neobjektívne, jednostranné a odporujúce vykonaným dôkazom.

Po zmene obhajcu bolo súdu doručené vyjadrenie T.. S. zo dňa 9.9.2022, v ktorom obžalovaná vyjadruje nesúhlasné stanovisko k odvolaniu prokurátora. Z odôvodnenia napnutého rozsudku vyplýva, že súd pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu a zásad jeho ukladania. Súd správne ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, prihliadol na pomer a mieru závažnosti okolnosti podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a na základe prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností upravil trestnú sadzbu v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák..

Za dostatočné hodnotí obhajoba odôvodnenie použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., ktorými sú vedenie riadneho života, kladne charakteristiky, dlhodobé vykonávanie práce u poškodeného, ktorý napokon nemohol byť vypočutý v konaní pred súdom. Okrem týchto dôvodov uvádza ďalšie dôvody pre mimoriadne zníženie trestu, ktorými sú vedomosť poškodeného o realizácii platieb, ako aj absencia primeranej resp. obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného. Všetky uvedené skutočnosti dostatočne odôvodňujú použitie § 39 ods. 1 Tr. zák..

Obžalovaná nesúhlasí s prokurátorom navrhovaným trestom prepadnutia majetku, nakoľko uloženie tohto trestu považuje za nedôvodné s poukazom na skutočnosť, že obžalovanej bola ukladaná povinnosť na náhradu škody vo vysokej výške. V plnom rozsahu sa obžalovaná stotožnila s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorým odôvodnil neuloženie daného druhu trestu, podľa ktorého trest prepadnutia majetku, by okrem iného sťažil dosiahnutie náhrady škody uloženej obžalovanej.

Odvolanie obžalovanej

Obžalovaná svoje odvolanie odôvodnila písomne najprv prostredníctvom svojho pôvodného obhajcu U.. O. a neskôr aj prostredníctvom svojho nového obhajcu T.. S..

V prvom odôvodnení svojho odvolania (U.. O.) obžalovaná uvádza, že okresný súd riadne nezistil skutkový stav, dôsledne sa nezapodieval subjektívnou stránkou trestného činu, pretože všetky platby boli vykonané v súlade s vôľou poškodeného. Za celé obdobie jej bola mzda posielaná na účet a v hotovosti jej nikdy neboli vyplácané žiadne peniaze. Z dokazovania vyplynulo, že konateľ spoločnosti kontroloval všetky výpisy z bánk, všetky doklady, či už v hotovosti alebo cez faktúry, výplatné pásky, celé mzdy a každú písomnosť, pričom stále postupovala podľa pokynov G.. Q.. Cíti sa zodpovedná za škodu, ktorú G.. Q. priznala a to za opakovane požičané peniaze od spoločnosti, na ktoré súhlas nemala,

ale ktoré mala v úmysle vrátiť na základe vzájomnej dohody. Podľa obžalovanej je nemysliteľné, aby za desať rokov jej práce neboli zistené pochybenia a nesprávne účtovanie ako aj nesprávne výplaty. G.. Q. a jeho syn potvrdili, že kontrolovali účtovníctvo, najmä G.. Q. veľmi precízne a on rozhodoval o všetkom, pričom obžalovaná len postupovala v zmysle jeho pokynov. Teda po subjektívnej stránke v žiadnom prípade nemala úmysel podviesť poškodeného, okrem prípadu že si opakovane požičala bez povolenia peniaze, ktoré napokon aj vrátila. Má za to, že v obidvoch spoločnostiach riadne a nepretržite pracovala od roku 2001 do 2016 a za odvedenú prácu mala nárok na mzdu v plnej výške, v akej ju stanovil a priebežne upravoval G.. Q..

Podľa obžalovanej v napadnutom rozsudku nebol pri spoločnosti J. X. zohľadnený jej nárok na výplatu mzdy za 6 rokov a 4 mesiace z roku 2009 (čo je vlastne 76 mesiacov) a taktiež nebola zohľadnená mzda za január 2006, teda spolu 77 mesiacov, pritom v danej spoločnosti pracovala nepretržite od 2/2002 do 8/2016. V súvislosti s nárokom na výplatu mzdy v spoločnosti X. má zato, že znalec tento jej nárok určil len nejakým priemerom.

Znalecký posudok, ktorý bol základom pre rozhodnutie považuje za zmätočný a nedôveryhodný, pretože si v mnohých častiach odporuje. Konkrétne obžalovaná poukazuje na sumy uvedené na str. 16 napadnutého rozsudku, ktoré sú odlišné od súm uvedených na str. 54 znaleckého posudku.

Ďalšia námietka spočívala v tom, že podľa poškodeného G.. Q. mal P. Q. zistiť navýšovanie miezd u ostatných zamestnancov oproti nároku podľa platobných dekrétov. K tomuto obžalovaná uviedla, že P. Q. nemal žiadnu vedomosť o tom, ako sa tvorili mzdy, ani z akých položiek pozostávala výsledná hrubá mzda. G.. Q. každoročne aktualizoval platobné dekréty, v ktorých stanovoval výšku hrubej mzdy a percentuálnu výšku prémie. K tomu pravidelne, každý mesiac stanovoval ďalšie tzv. pohyblivé zložky, ako osobné hodnotenie, produktivitu práce, odmeny, príplatky za nadčas, nedele a sviatky, nočné príplatky a iné. O odmenách, osobnom hodnotení a odmene za produktivitu rozhodoval výlučne G.. Q.. Preto sa výsledné mzdy nikdy u žiadneho zamestnanca nezhodovali s platobným dekrétom. To však neznamená, že boli neoprávnene navýšované.

Súd podľa obžalovanej vyhodnotil dôkazy jednostranne, keď vychádzal len z tvrdenia poškodeného, ktorý poprel, že by obžalovaná vykonávala aj prácu mimo jej služobných povinností, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva jasný opak. Obžalovaná tvrdila, že mimo svojej pracovnej náplne, na pokyn konateľa pracovala na množstve kultúrnych podujatí od skorého rána až do neskorého večera, pričom najmenej 3x do týždňa ostávala v práci dve až tri hodiny po pracovnej dobe a to na pokyn konateľa.

Súd nevzal do úvahy ani skutočnosť, ktorá vyplynula z dokazovania, že v mesiaci november 2011, počas práceneschopnosti obžalovanej sa svedok P. Q. nabúral do počítača a vymazal celú účtovnú agendu spoločnosti J. X. a mzdové účtovníctvo spoločností J. X. a X. za obdobie rokov 2008 až 2011. I keď poškodený poprel danú skutočnosť, musel vzniknutú situáciu riešiť počítačový expert, ktorý však zistil, že všetky dáta sú nezvratne vymazané.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Písomným podaním zo dňa 9.9.2022 obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu T.. S. doplnila svoje odvolanie.

V ňom uviedla, že na základe skutočností zistených dokazovaním nebola bez všetkých pochybností preukázaná objektívna ani subjektívna stránka trestného činu. Poukázala na spôsob realizácie platieb, ktorými sa mala dopustiť daného skutku, kde po každom jej prihlásení do internetbankingu bola poškodenému zaslaná SMS správa s autorizačnými kódmi a až po poskytnutí týchto údajov mohol byť realizovaný akýkoľvek bankový prevod, z čoho vyplýva, že poškodený musel mať vedomosť o realizácii každej jednotlivej platby, s čím sa súd nevysporiadal, pričom ide o podstatnú okolnosť, nakoľko pri podvode musí ísť o klamlivé konanie, ktoré nie je možné pri bežnej opatrnosti odhaliť, pričom aj v oblasti trestného práva sa na strane poškodeného vyžaduje zachovanie obvyklej miery opatrnosti. V zmysle tejto povinnej miery opatrnosti však nemožno považovať akékoľvek uvedenie osoby do omylu za napíňajúce znaky trestnosti. V tomto zmysle obhajoba citovala z rozsudku NS SR sp. zn. 2Tdo V

21/2014 zo dňa 4.2.2013, ale aj zo stanoviska trestného odboru generálnej prokuratúry sp. zn. IV/1 spr. 434/15/1100 zo dňa 7.12.2015.

Poukázané bolo aj na dobu 10 rokov, počas ktorej malo podvodné konanie trvať, čo je podľa názoru obžalovanej neprimerane dlhá doba na to, aby poškodený nemohol zistiť neoprávnené realizovanie bankových úhrad, navyše z dokazovania vyplynulo, že zo strany poškodeného dochádzalo k pravidelným kontrolám, obžalovaná postupovala v zmysle jeho pokynov a účtovné doklady jej boli odovzdané až po tom, čo ich skontroloval a schválil poškodený. Poškodený totiž vypovedal, že obžalovaná ho vždy informovala o aké platby ide, po jej oznámení uvedené platby poškodený odsúhlasil a následne jej poskytol sms kódy na schválenie platieb cez internetbanking.

Obžalovaná opakovane vypovedala, že odmeňovanie za vykonanú prácu bolo určované výlučne poškodeným, preto pri ustaľovaní výšky spôsobenej škody nemožno vychádzať len z platobných dekrétov (mzdových listov), keďže bolo zistené, že najmä pohyblivé zložky mzdy boli určované veľmi variabilne.

Z uvedeného je zrejmé, že pri určovaní výšky mzdových nárokov nemožno vychádzať z dokumentácie, ktorá bola podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku - mzdové listy obžalovanej, keďže neposkytujú objektívny obraz o reálnej výške mzdových nárokov a preto výšku škody ustálenej na základe uvedených skutočností, nemožno považovať za skutočnú škodu zodpovedajúcu realite.

Z pohľadu svojej obhajoby obžalovaná považovala za podstatné to, že v spoločnosti X. bol v období XXXX - 2016 vykonaný opakovane ekonomický audit, pričom ani v jednom prípade neboli zistené nedostatky, ktoré by spočívali v duplicitnej úhrade faktúr, resp. neoprávnenom navyšovaní miezd, či iné nedostatky, ktoré by mohli viesť k záveru o realizovaní neoprávnených úhrad z bankových účtov podnikateľského subjektu.

Spofahlivo preukázaný nebol ani úmysel podvodného konania, ktorý musí pokrývať cudzí majetok. Závery znaleckého posudku totiž vykazujú na viacerých miestach vady, keďže minimálne nezohľadňujú mzdové nároky a sú na viacerých miestach rozporuplné. V tejto súvislosti poukázala na svoje dôvody odvolania zo dňa 9.8.2022. Nad uvedený rámec poukázala na rozpory znaleckého posudku pri započítaní svojej čistej mzdy a výpočte súm, ktoré boli reálne vyplatené. Nielen vo všeobecnej rovine, ale s poukazom na konkrétne miesta znaleckého posudku obžalovaná označuje rozdielne sumy svojej čistej mzdy v jednotlivých rokoch. Konkrétne ide o komparáciu tabuľky č. 30 s tabuľkami č. 39 - 54 znaleckého posudku.

Uvedené rozpory podľa obžalovanej odôvodňujú záver o zmätočnosti a nepreskúmateľnosti predmetného rozsudku minimálne v dotknutej časti.

Za ďalšie vytyka, že v jej mzdových nárokoch, vo vzťahu ku subjektu X., nie je v tabuľke č. 37 započítaná čistá mzda za mesiace 02 - 11/2008 z dôvodu, že v zmysle predloženého mzdového listu bola mzda vyplácaná v hotovosti. Vo vzťahu ku J. X. nebol zohľadnený žiaden mzdový rok, keď za rok 2009 chýba vyčíslenie mzdy za obdobie január až apríl a navyše za roky 2010 - 2014 sa nezohľadňuje žiaden mzdový nárok, napriek tomu, že obžalovaná v uvedených obdobiach bola riadnou zamestnankyňou daného subjektu.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody obžalovaná navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. preskúmaný rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky navrhnuté dôkazy procesne zákonným spôsobom a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru o vine a treste obžalovanej, pričom rozhodol aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že napriek tomu, že obžalovaná priznala len neoprávnené prevody vykonané v spoločnosti J. -

X. v sume 2.593,6 €, zo skutku kladeného jej za vinu je usvedčovaná predovšetkým výpoveďou neb. G. U.. Q., podľa ktorej obžalovaná mala prístup do internetbankingu, poznala prihlasovacie údaje a bola oprávnená vykonávať platby za obe spoločnosti, pričom bola povinná ho vždy o každej platbe informovať. Po vykonaní kompletnej kontroly účtovníctva od roku 2006 - 2016 boli zistené nedostatky spočívajúce v tom, že obžalovaná si neoprávnene navyšovala mzdu nad rámec svojej čistej mzdy, na ktorú mala nárok. Uvedené bolo potvrdené aj svedkom M. Q., ktorý vypovedal, že pri kontrole v roku 2016 sa zistili nezrovnalosti. Za kľúčový dôkaz súd považoval znalecký posudok z odboru Ekonomie a manažment, účtovníctvo a daňovníctvo, ktorý vychádzal z účtovníctva oboch poškodených subjektov, mzdových listov a výpisov z bankových účtov. Závery znaleckého skúmania boli zhrnuté do tabuľkového prehľadu, z ktorých vyplynulo, aké finančné prostriedky boli z účtov subjektov X. a J. SERVICE vyplatené obžalovanej a jej rodinným príslušníkom za obdobie rokov 01/2006 až 12/2016. Zo mzdových listov znalec ustálil výšku čistej mzdy, ktorá obžalovanej a jej rodinným príslušníkom skutočne patrila. Vyhodnotením uvedených skutočností bolo znalcom zistené, že obžalovanej, jej manželovi a synovi patrila čistá mzda od oboch spomínaných subjektov v celkovej výške 90.279,25 €. Po doplnení znaleckého dokazovania znalec ustálil sumu finančných prostriedkov vyplatených nad rámec oprávnených nárokov obžalovanej a jej rodinných príslušníkov na 182.494,39 €. Zhodnotením celého dokazovania dospel okresný súd k záveru, že obžalovaná zneužila dôveru neb. G. U.. Q. a nad rámec oprávnenej mzdy, si na svoje účty, ako aj na účty svojho manžela a syna, zasielala finančné prostriedky, v takomto podvodnom úmysle konala dlhé časové obdobie a spôsobila škodu veľkého rozsahu. Uvedeným konaním, podľa názoru okresného súdu obžalovaná naplnila po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák..

Krajský súd preskúmaním napadnutého rozsudku z pohľadu odvolania obžalovanej dospel k záveru, že niektoré jej námietky sú dôvodné a vyvolávajú odôvodnené pochybnosti o správnosti záveru o jej vine.

Odvolací súd sa nestotožnil s tou časťou obhajoby obžalovanej, v ktorej spochybňovala svoju subjektívnu stránku tým, že všetky platby boli vykonané s vôľou poškodeného, podľa jeho pokynov, že poškodený kontroloval všetky platby a účtovné doklady, v dôsledku čoho nebolo reálne, aby za celých 10 rokov neboli zistené pochybenia a nesprávne výplaty, pretože poškodený a jeho syn veľmi precízne kontrolovali účtovníctvo, pričom o všetkom rozhodoval poškodený. Uvedená argumentácia obžalovanej nespochybňuje záver o jej vine, pretože z výpovede svedka P. Q. totiž vyplynulo, že obžalovaná im predkladala iné papiere ako boli reálne v počítači, a ktoré posielala do štátnych inštitúcií. Po tom, čo sa mzdy odsúhlasili, platby sa realizovali a po faktickom ukončení, prebiehala ďalšia úprava miezd v počítači, kde boli skresľované údaje. Svedok dokonca zistil, že u niektorých zamestnancov mzdový systém vykazoval platby na účet, ktoré nikdy neprebehli. Tiež svedok zistil, že reálne vyplatené boli oproti mzdy v mzdovom liste navýšené o 150 až 300 €. Obžalovaná bez ich vedomia nakopírovala program ako kópiu a viedla mzdy v dvoch programoch. Z uvedeného je objasnený spôsob, ako obžalovaná uvádzala poškodeného do omylu a vysvetľuje sa aj to, ako napriek tomu, že poškodený určoval výšku mzdy, odsúhlasoval a kontroloval platby, si obžalovaná dokázala vytvoriť priestor na to, aby mohla poukázať peňažné prostriedky vo väčšom rozsahu než bolo oprávnené.

Jej tvrdenie, že za celé obdobie jej bola mzda posielaná na účet, nemá žiaden význam z pohľadu uznania jej viny, nakoľko uvedené žiadnym spôsobom nespochybňuje spôsob jej konania. Navyše toto jej tvrdenie sa javí byť do istej miery spochybnené zistením znalca, ktorý zo mzdových listov zistil, že za obdobie od 02/2008 do 11/2008 jej bola mzda vyplácaná v hotovosti (str. 74 znaleckého posudku).

Obžalovaná priznala zodpovednosť len za škodu, ktorú spôsobila opakovaným požičaním si peňazí bez vedomia poškodeného. V tomto smere jej protiprávne konanie bolo podporené výpoveďou poškodeného, ktorý poprel, že by jej poskytol akúkoľvek pôžičku, avšak toto neoprávnené použitie peňazí nebolo predmetom skutku obžaloby.

Pokiaľ obžalovaná spochybňuje dĺžku obdobia, v ktorom pracovala u poškodených subjektov, uvedený súd považuje za irelevantné, nakoľko obžalobou sa jej kladie za vinu obdobie práve od januára 2006 do júla 2016 a za toto obdobie jej pracovná činnosť pre dané subjekty je podchytená vykonanými listinnými dôkazmi, ktoré tvorili vecný podklad pre vykonané znalecké dokazovanie.

Obžalovaná namieta, že pri subjekte J. X. nebol zohľadnený jej nárok na mzdu za 6 rokov (t.j. roky: 2008, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014), za 4 mesiace z roku 2009 (1 - 4/2009), ako aj za január 2006.

S týmto nie je možné súhlasiť, nakoľko zo znaleckého posudku na str. 74 je zrejmé, že za rok 2008 mzda obžalovanej od J. X. bola zohľadnená v rámci znaleckého skúmania, pričom ako už bolo uvedené vyššie, podľa zistenia znalca, ktorý vychádzal z predloženého mzdového listu, jej mzda v tomto roku bola vyplácaná v hotovosti. Znalec pri vypracovaní svojho znaleckého posudku však bral do úvahy finančné prostriedky, ktoré boli v danom roku reálne vyplatené na účty obžalovanej. Teda v tomto smere niet žiadnej pochybnosti o tom, že uvedené prostriedky nemali čo byť vyplácané ešte aj na účty obžalovanej, keďže mzda, ktorá jej patrila v priebehu tohto roka, jej bola vyplácaná v hotovosti, a preto tieto prostriedky poukázané na účty možno považovať za vyplatené protiprávne.

Súd preskúmal danú námietku obžalovanej aj vo vzťahu k roku 2009 a konštatuje, že mzda za daný rok bola znalcom zohľadnená, o čom svedčí tabuľka č. 39 na str. 79 znaleckého posudku. Skutočnosť, že v období od mája do decembra 2009 nemala byť vyplatená žiadna mzda je dané tým, že podľa zoznamu pracovných pomerov v J. X. pracovný pomer obžalovanej skutočne trval od 2.1.2009 do 30.4.2009. V rozpore s uvedeným však pôsobí vyjadrenie poškodeného k nároku na mzdu na č. I. 488, ktoré bolo vykonané pred súdom a z ktorého vyplýva, že za obdobie 05-12/2009 bola obžalovanej vyplatená mzda vo výške 1459,79 €. S uvedeným rozporom sa okresný súd nezaoberal, pričom ak by sme pripustili (odhliadnuc od toho, čo vyplýva zo zoznamu pomerov na č. I. 286), že pracovný vzťah obžalovanej trval aj v tomto období a daná mzda bola obžalovanej vyplatená oprávnene, je potrebné sa s danou skutočnosťou zaoberať, konfrontovať s ďalšími dôkazmi, predovšetkým ju vyhodnotiť s reálne vyplatenými prostriedkami a následne posúdiť či došlo alebo nedošlo k neoprávnenému vyplateniu mzdy a ak áno, v akej výške a dané zistenie premietnuť do úvah o vine obžalovanej. V prípade, že dané posúdenie bude mať nejaký vplyv na záver o vine, bude potrebné premietnuť túto skutočnosť aj do skutkovej vety rozhodnutia. Takáto rozporuplnosť medzi vykonanými dôkazmi je aj pri rokoch 2015 a 2016. Teda aj vo vzťahu k týmto rokom bude potrebné, aby okresný súd sa vysporiadal s daným dôkazným stavom a zaujal k nemu svoj záver.

Odvolací súd preskúmal v zmysle danej obrany aj roky 2011 - 2014 a zistil, že vo vzťahu k ním je obhajoba vyvrátená, z obsahu znaleckého posudku je zrejmé, že nepochybne boli zohľadnené jej mzdové nároky, pričom reálne poukazované sumy sú (až na jeden prípad v roku 2014 na str. 102 ZP) vyššie ako výška mzdy, na ktorú mala obžalovaná nárok a teda sa javí, že v danej prevyšujúcej časti išlo o neoprávnene poukázané sumy.

Ak zhrnieme danú časť obhajoby možno pripustiť, že na základe obžalovanou prezentovanou argumentáciou, vznikli isté pochybnosti o správnosti zistenia výšky neoprávnene vyplatených miezd, a teda ide o čiastočne opodstatnené odvolacie námietky.

Tvrdenie poškodeného a svedka Q.a o navyšovaní miezd oproti platobnému dekrétu spochybňovala obžalovaná tým, že svedok Štrublík nemal žiadnu vedomosť o tvorbe mzdy a z akých položiek pozostávala. Podľa obžalovanej poškodený každý rok aktualizoval platobné dekréty, v ktorých stanovoval výšku hrubej mzdy a percentuálnu výšku prémie, čo boli dve pevné zložky mzdy, ku ktorým poškodený stanovoval ďalšie tzv. pohyblivé zložky mzdy. O odmenách, osobnom hodnotení a odmene za produktivitu práce rozhodoval výhradne poškodený, preto sa výsledné mzdy nezhodovali s platobným dekrétom, čo však neznamená, že boli neoprávnene navyšované.

Prakticky z hľadiska preukázania a posúdenia viny je nepodstatné či svedok mal alebo nemal správnu vedomosť o tvorbe mzdy. Je celkom logické, že reálne vyplácaná mzda, na vyplatenej ktorej zamestnancovi vznikne nárok, môže byť iná ako suma uvedená v platobnom dekréte, a preto nemožno povedať, že pokiaľ je táto suma vyššia, ide o neoprávnene vyplatenú mzdu, avšak v posudzovanom prípade boli vyplatené sumy konfrontované so mzdovými listami, čo je celkom iný dokument. Podľa právneho názoru súdu vyplácané mzdy sa museli zhodovať práve s týmito mzdovými listami, ktoré obsahujú všetky mzdové položky - pevné, pohyblivé, mimoriadne a iné, ktoré vytvárali konkrétnu mzdu za daný mesiac, ako aj akékoľvek odmeňovanie obžalovanej, na základe vlastného slobodného rozhodnutia poškodeného bez toho, aby toto odmenenie musel nejako vysvetľovať, či pomenovávať. Preto pokiaľ sa obžalovaná snaží odôvodniť vyplácanie mzdy vo väčšej výške než je uvedená v mzdovom liste tým, že ju takto navýšil a schválil poškodený, nemôže byť uvedené pravda, pretože

aj takéto subjektívne a faktické navýšenie mzdy oproti platovému dekrétu poškodeným muselo byť v konečnom dôsledku podchytené v mzdovom liste. Jednoducho povedané mzdové listy sú po svojej obsahovej stránke najlepším dôkazným prostriedkom na preukázanie výšky čistej mzdy obžalovanej a jej príbuzných, na ktorú im vznikol oprávnený nárok. Táto argumentácia vyvracia aj tú časť obhajoby obžalovanej, kde tvrdí, že pravidelne vykonávala prácu mimo svoj pracovný vzťah, čo súd posudzuje ako snahu vysvetliť práve dané navýšenie mzdy. Predovšetkým nemožno súhlasiť s obžalovanou že vykonaným dokazovaním sa preukázali jasný opak toho čo tvrdil poškodený Q., ktorý poprel vykonávanie práce mimo pracovný vzťah. Z výpovede poškodeného Q. pre súd jasne vyplýva, že tento nepoprel, že by obžalovaná nevykonávala práce mimo pracovnej náplne, avšak len v minimálnom rozsahu a jej vykonanie bolo zohľadnené tým, že suma 4.221,43 nebola zahrnutá do skutku, ktorý sa obžalovanej kladie za vinu.

Obžalovaná vytyka súdu, že nevzal do úvahy skutočnosti, že v mesiaci november 2011 sa svedok Q. nabúral do jej počítača a vymazal mzdovú agendu oboch subjektov za obdobie rokov 2008 až 2011. Uvedené nie je pravda, súdu bola známa táto skutočnosť, avšak ani z pohľadu odvolacieho súdu uvedená skutočnosť nemá podstatnejší význam pre posúdenie viny obžalovanej, nakoľko súd má z výpovede poškodeného preukázané, že o nejakom obdobnom probléme bol síce poškodený informovaný, avšak z výpovede nevyplýva, že by išlo o tak významný problém, aby si to vyžadovalo osobitné odmeňovanie obžalovanej za znovu nahodenie údajov do počítača.

Aj v odvolaní podaného prostredníctvom T. S. obžalovaná s poukazom na spôsob realizácie platieb vyvodzuje vedomosť poškodeného o realizácii každej jednotlivkej platby z účtov daných podnikateľských subjektov. Súd sa stotožňuje s daným tvrdením obžalovanej, že poškodený mal vedomosť o každej platbe, avšak dôverujúc obžalovanej, nemal v čase keď dával súhlas s platbou možnosť odkontrolovať výšku danej platby a ani to, či nejde o opakovanú úhradu už vyplatenej platby. Uvedený záver súd vyvodzuje z výpovede poškodeného, ktorý vypovedal, že samotnú výšku odmeny stanovoval on sám, vykonalo sa to za jeho prítomnosti spolu s obžalovanou, kde jej len ústne nahlásil výšku odmeny a ďalej veci ohľadne mzdy a odmien nekontroloval, lebo obžalovanej v plnej miere dôveroval. V tomto bol systém kontroly zo strany poškodeného nedokonalejší, nakoľko po určení výšky mzdy, poškodený už nekontroloval ako boli jednotlivé mzdy vyplatené a aj samotné uskutočňovanie platieb cez autorizačné kódy doručené formou sms správ, ktoré následne poškodený poskytoval obžalovanej, vo svojej podstate mohlo zabrániť len tomu, aby nebola uskutočnená platba subjektu celkom neznámemu poškodenému, avšak daný spôsob určovania výšky, kontroly a spôsob realizácie platieb neumožňoval odhaliť faktické poukazovanie vyšších čiastok, čo obžalovanej nepochybne bolo zrejme a reálne jej umožnilo spáchať konanie, kladené jej za vinu.

Obhajca v súvislosti s vyvodzovaním trestnoprávnej zodpovednosti upriamuje pozornosť aj na otázku dodržania obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného a s tým súvisiacim princípom ultima ratio, pričom kvalifikovaným spôsobom analyzuje danú problematiku aj s citáciou odbornej literatúry a judikatúry. S uvádzanými právnymi názormi sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje, avšak systém kontroly, ktorý poškodený realizoval, síce nebol dokonalý, keďže umožnil, aby dochádzalo po veľmi dlhú dobu k takémuto neoprávnenému vyplácaniu mzdy, avšak rozhodne nemožno povedať, že by bol poškodený ľahostajný či pasívny vo vzťahu ku ochrane svojich práv a majetku resp. že by rezignoval na kontrolu vo vzťahu ku ekonomickému chodu oboch podnikateľských subjektov. Z výpovede svedka je zrejme, že poškodený vnímal, že niekde sa tratia peniaze, uvedené vytykal manželke a správal sa spôsobom, z ktorého vyplýva, že chcel mať prehľad a dosah na peňažné pohyby vo firmách. Teda súd má za to, že bola dodržaná obvyklá miera opatrnosti. Skutočnosť, že stíhaný skutok mal byť páchaný po dobu 10 rokov, súd pripisuje v skutočnosti tomu, že obžalovaný prechovával voči obžalovanej prirodzenú dôveru, čo sa logicky a opodstatnene predpokladá vo vzťahu ku ekonómke, či účtovníčke, a to ešte viac, ak ide o vlastného zamestnanca.

V ďalšej časti odvolania opätovne dochádza k spochybňovaniu správnosti ustáľovania výšky spôsobenej škody na základe platobných dekrétov (mzdových listov). K uvedenému odvolací súd už zaujal svoj postoj, teda v prvom rade má za to, že je potrebné striktné rozlišovanie medzi platobným dekrétom a mzdovým listom. Dokazovanie v tejto trestnej veci bolo založené na mzdových listoch, ktoré musia zachytávať všetky položky, z ktorých sa tvorí mzda, obžalovanej ako osobe odborne vzdelanej v tomto smere muselo byť známe, že akákoľvek pohyblivá či fakultatívna zložka mzdy nemôže navýšiť mzdu mimo sumu uvedenú v mzdovom liste, preto je nepresvedčivá jej obrana, že vzhľadom na nejaké

variabilné položky, sa mohla dôvodne spoliehať, že realizované úhrady sú jej oprávneným nárokom. Súd sa nemôže stotožniť s názorom obžalovanej, že pri určovaní výšky mzdových nárokov nemožno vychádzať výlučne z dokumentácie, ktorá bola podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku, nakoľko mzdové listy podľa jej presvedčenia neposkytujú objektívny obraz o reálnej výške mzdových nárokov. Práve naopak, podľa názoru súdu jedine mzdové listy môžu poskytnúť objektívny dôkaz a pokiaľ obžalovaná vie o vyplácaní odmeny za vykonanú prácu mimo mzdových listov, zakladá sa podozrenie z páchania hospodárskej trestnej činnosti.

Z pohľadu rozhodovania o vine sa krajskému súd javí byť opodstatnená obrana obžalovanej, v zmysle ktorej ekonomický audit, vykonaný podľa slov obžalovanej v priebehu rozhodného obdobia v spoločnosti X. neodhalil žiadne takéto nedostatky v duplicitnej úhrade faktúr resp. v neoprávnenom navyšovaní miezd. Uvedené vyvoláva celkom dôvodnú pochybnosť, či takéto konanie nemalo byť odhalené práve vykonaním ekonomického auditu za konkrétny rok. Na odstránenie tejto pochybnosti je potrebné venovať tejto obhajobe patričnú pozornosť zo strany súdu a predovšetkým zodpovedať, či ekonomický audit bol vôbec vykonávaný v danej obchodnej spoločnosti, ako to tvrdí obžalovaná a ak bol, či zistil tieto nedostatky a či vôbec bol spôsobilý dané nedostatky odhaliť. Jedine preverení obhajoby vo vzťahu k uvedeným otázkam bude možné rozptýliť danú pochybnosť resp. objasnenie týchto skutočností sa javí byť podstatné pre jednoznačné a nepochybné konštatovanie viny obžalovanej.

Ďalšou skutočnosťou, ktorú obžalovaná namieta sú vady znaleckého posudku spočívajúce v nezohľadnení mzdových nárokov obžalovanej a na viacerých miestach uvádzané odlišné sumy, čo podľa názoru obhajoby viedlo k chybnému vyčísleniu výšky škody, teda rozdielu medzi čistou mzdou, ktorá mala byť obžalovanej vyplatená a sumou, ktorá bola reálne vyplatená. Konkrétne obhajoba poukazuje na to, že viaceré sumy v tabuľke č. 30 a č. 31 znaleckého posudku sa nezhodujú so sumami v tabuľkách zachytávajúcich reálne vyplatenie finančných prostriedkov. V bode č. 28 svojho odôvodnenia odvolania potom obhajoba konkrétne k jednotlivým tabuľkám č. 37 - 54 poukazuje na rozdielne sumy. Porovnaním výsledných súm v jednotlivých tabuľkách zistil odvolací súd pravdivosť daných tvrdení obhajoby, v dôsledku čoho vznikli ďalšie pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu, ktoré nedovoľujú stotožniť sa s vyslovenou vinou obžalovanej.

V bode 29 odvolania obhajoba vyčíta, že v tabuľke č. 37 nie je započítaná čistá mzda za mesiace 02 - 11/2008 z dôvodu, že bola vyplácaná v hotovosti, čo považuje za nesprávny prístup. Predovšetkým je potrebné uviesť, že obhajoba mala na mysli asi subjekt J. X., pretože pri spoločnosti X. je čistá mzda započítaná a napokon tak, ako to už súd uviedol pri odvolaní U.. O., pokiaľ bola mzda vyplatená v hotovosti, tak nie je žiadny racionálny dôvod uznať, že by mala byť ešte raz mzda zasielaná na účet, preto asi správne postupoval okresný súd, keď nezohľadnil mzdové nároky, keďže už boli vyplatené v hotovosti a všetko, čo sa posielalo na účet, už bolo robené nad oprávnenú mzdu.

Pokiaľ sa pozornosť obhajoby sústreďuje na podnikateľský subjekt J. X. a na nezohľadnenie mzdových nárokov obžalovanej voči tomuto subjektu za roky 2009 až 2014, s uvedenou obhajobou sa už odvolací súd zaoberal, keď posudzoval odvolacie námietky U.. O.. Z vecného hľadiska ide prakticky o rovnakú argumentáciu, preto nemá význam sa ňou bližšie zapodievať, keďže odvolací súd zotrúva na svojich úvahách, ktoré už vyslovil na inom mieste tohto rozhodnutia, a preto odkazuje na svoje právny názory, vyslovené pri hodnotení odvolacích námietok U.. O..

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že doposiaľ vykonané dokazovanie nevytvára dostatočne preukázaný skutkový stav veci na vyslovenie jednoznačnej a nepochybnnej viny obžalovanej, v dôsledku čoho je potrebné zaoberať sa tými námietkami obhajoby, ktoré boli v tomto odôvodnení rozhodnutia vyhodnotené odvolacím súdom ako dôvodné.

V tomto smere bude potrebné vysporiadať sa s rozporami medzi skutočnosťami, ktoré vyplývajú z vyjadrenia poškodeného k nároku na mzdu na č. I. XXX za roky 2009, 2015 a 2016 a skutočnosťami, z ktorých vychádzal znalec pri vypracovaní znaleckého posudku a po ich ustálení posúdiť potrebu doplnenia znaleckého dokazovania o posúdenie prípadných novovzniknutých zistení.

Rovnako potrebné bude preveriť obhajobu obžalovanej ohľadne vykonávania auditu v spoločnosti X., či bola reálne vykonávaná v inkriminovanom období, či bola vykonaná riadne a či vôbec daný audit bol spôsobilý odhaliť nezrovnalosti v platbách, ktoré sa kladú obžalovanej za vinu a ak áno, prečo neboli

odhalené. Zodpovedanie týchto otázok následne je potrebné zohľadniť pri konečnom rozhodovaní o otázke viny obžalovanej.

Napokon bude potrebné ustáliť správne sumy jednotlivých čistých miezd za jednotlivé roky vo vzťahu ku spoločnosti X., a to v zmysle bodu 28 doplnenia odvolania zo dňa 9.9.2019 podané prostredníctvom T. S..

Vychádzajúc z uvedeného bude pravdepodobne žiaduce doplniť v naznačených smeroch asi predovšetkým už vykonané znalecké dokazovanie resp. vykonať aj ďalšie dokazovanie, ktoré podľa názoru súdu najlepšie prispeje k náležitému objasneniu všetkých vytýkaných nedostatkov zisteného skutkového stavu, ako aj ďalších dôkazov, ktorých potreba vykonania môže vyvstať v priebehu ďalšieho dokazovania a až na základe takto doplneného dokazovania bude potrebné, aby okresný súd znovu vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, a to aj s ohľadom na novozistené skutočnosti, ktoré vyplynú pre súd z doplneného dokazovania a až na základe takto preukázaného skutkového stavu, bude možné voľnou sudcovskou úvahou dospieť ku konečnému rozhodnutiu vo veci.

Z vyššie uvedených dôvodov sa napadnuté rozhodnutie javí byť ako predčasné a založené na nedostatočne objasnenom skutkovom stave. Preto krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, tie sa vzťahovali k výroku o treste. Keďže spochybnená bola samotná správnosť výroku o vine z dôvodu nejasnosti skutkových zistení a z dôvodu pochybnosti o správnosti skutkových zistení výroku o vine, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu napadnutého rozsudku v celom rozsahu, s odvolaním prokurátora sa odvolací súd v tomto konaní bližšie nezaoberal, nakoľko to považoval za predčasné, vzhľadom na svoje zistenia a úvahy. K odvolacím námietkam prokurátora a právnej argumentácii obsiahnutej vo vyjadreniach obžalovanej a poškodeného sa teda odvolací súd vyjadrovať nebude, avšak v prípade opätovného rozhodovania o treste obžalovanej bude potrebné prihliadať aj na túto argumentáciu procesných subjektov, najmä pokiaľ ide o fakultatívne uloženie trestu prepadnutia majetku a záujem poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.